

<http://www.luju.ro/gratierea-este-obligatorie-fostul-europarlamentar-adrian-severin-dezvaluiri-cutremuratoare-din-penitenciar-a-mai-murit-un-detinut-un-batran-tinut-pe-brate-de-alti-detinuti-mai-tineri-avea-ambele-picioare-amputate-putin-de-sub-sold-bolnav-de-cancer-la-colo>

GRATIAREA ESTE OBLIGATORIE – Fostul europarlamentar Adrian Severin, dezvaluiri cutremuratoare din penitenciar: „A mai murit un detinut... Un batran tinut pe brate de alti detinuti mai tineri... Avea ambele picioare amputate putin de sub sold... Bolnav de cancer la colon si cu anus contra naturii, i s-a refuzat liberarea conditionata ca nu s-ar fi reeducat suficient... De vina nu este penitenciarul ci aceia care trimit oameni bolnavi grav in puscarie... Slava DNA! Moarte coruptilor!”

Scris de L.J. | Data: 16.03.2017 17:59

Fostul europarlamentar Adrian Severin, condamnat in noiembrie 2016 la 4 ani inchisoare cu executare de un Complet ICCJ condus de Ionut Matei, face dezvaluiri cutremuratoare despre viata de dincolo de gratii. Intr-un text intitulat “Moarte coruptilor!”, trimis Lumeajustitiei.ro, Adrian Severin vorbeste despre decesele din penitenciare, despre batrani care sunt carati pe brate de alti detinuti, dar care sunt tinuti in penitenciar, despre bolnavi de cancer carora li se refuza liberarea conditionata pe motiv ca nu s-au reeducat destul. Severin face insa precizarrea ca de vina nu sunt lucratorii din penitenciare, care fac eforturi supraomenești, ci aceia care decid sa trimita la puscarie oameni grav bolnavi.

Marturiile lui Adrian Severin si dezvaluirile acestuia despre ceea ce se intampla dupa gratii reprezinta practic noi argumente pentru o lege a gratierii. O lege a gratierii ce ar trebui adoptata de urgenta, pentru depopularea penitenciarelor, pentru ameliorarea conditiilor din inchisori si nu in ultimul rand pentru evitarea unei hotarari pilot la CEDO.

“Moarte coruptilor!

In penitenciarul meu a mai murit un detinut. Un fapt banal, care nu a meritat atentia presei. Aceasta a preferat sa mediatizeze asa-zisa 'evadare' a altuia; in concret parasirea locului de munca din afara inchisorii, unde lucra in regim deschis (fara paza). Fugarul fusese condamnat la o pedeapsa de 13 ani, din care mai avea de ispasit doar cateva luni inainte de eliberarea preconizata in toamna. Vazandu-se fara paza, a suferit o cadere nervoasa si a luat-o la sanatoasa, fiind prins in doar cateva ore. Gestul sinucigas civic al acestui ratacit mental a fost apreciat a fi mai favorabil ratingului decat mizerabilul deces biologic al celuilalt amarat.

In ceea ce il priveste pe mortul propriu-zis, acesta era un om in varsta, bolnav de epilepsie, care la capatul unei crize a facut un stop cardio-respirator, intinzand-o acolo unde nu este nici durere nici suspin. De vina nu este penitenciarul (lucratorii de aici fac eforturi supraomenesti pentru a evita ca asemenea evenimente sa aiba loc) ci aceia care trimit oameni bolnavi grav in puscarie.

Cu verva amuzanta a minimei morale prin care talentul incearca sa scuze lichelismul, dl. Andrei Plesu observa, intr-unul dintre articolele sale de invatatura, ca inchisorile nu sunt case de creatie in care un corupt precum academicianul Mencinicopschi, condamnat in urma unui proces denuntat chiar de fostul presedinte Basescu ca aranjat, sa poata scrie o lucrare stiintifica despre alimentatia sanatoasa. Nu am gasit insa nici un opus al acestui mare ex-intelectual basescian, in care cu aceeasi acuitate sa sesizeze ca inchisorile nu sunt nici spitale sau sanatorii in care bolnavii si batranii sa fie internati pentru a-si trata maladiile. Da-i incolo de corupti! Lasa-i sa crape!

Intr-o zi am vazut cum un batran care abia se mai sprijinea pe picioare era adus la cabinetul medical practic tinut pe brate de alti detinuti mai tineri. Mi s-a explicat ca nu este vorba despre vreo slabiciune pasagera ci despre starea permanenta in care se gasea din cauza varstei foarte inaintate. Probabil ca si el va muri in inchisoare. Sunt mai multi cei care mor aici decat cei care evadeaza de aici.

Cu alta ocazie am observat un condamnat dus la vorbitor intr-un scaun cu rotile. Avea ambele picioare amputate putin de sub sold. De ce oare trebuie acel om – pentru ca totusi om era – sa stea intr-un penitenciar de maxima siguranta? Sa fie oare nebunia legii sau cea a celor chemati sa o interpreteze si aplice? Ce cred oare demonstrantii impotriva gratierii despre asta?

Proiectul legii gratierii prevede ca pedeapsa bolnavilor incurabili in faza terminala se reduce la jumatate. Asemenea bolnavi sunt, in cuvinte mai simple, niste muribunzi. Putin ii pasa unui muribund care mai are de executat o pedeapsa cu inchisarea sa zicem de cinci ani, daca aceasta se injumatateste. Oricum orizontul vietii lui nu bate dincolo de cateva saptamani, pana la cateva luni. Milos legiuitorul!

Un medic chirurg 'corupt', deci fara drept de gratiere, mi-a vorbit despre un alt detinut, bolnav de cancer la colon si cu anus contra naturii, caruia i s-a refuzat liberarea conditionata pe motiv ca nu s-ar fi reeducat suficient. In acest caz, ca in multe altele, dreptul la liberare, convertit pe cale de interpretare intr-o simpla vocatie, nu se acorda intru-cat membrii comisiei competente se tem ca nu cumva ei insisi sa ia locul condamnatului sub acuzatia de favorizare a infractorului. Caci DNA vegheaza iar bratul sau este lung.

Povestea celui care mi-a relatat faptul este si ea interesanta. Domnul cu pricina parcursese o sumedenie de cursuri de specializare in diverse tari ale lumii, ajunsese presedintele unei comisii europene de experti in domeniul medical respectiv, ca de altfel si al comisiei corespondente din Romania, si era singurul chirurg care efectua in tara noastra un anumit tip de operatii extrem de dificile si periculoase. In atari circumstante i s-a inscenat o luare de mita, cu o pacienta care a intrat in cabinet la doua saptamani dupa operatie si i-a varat un plic cu 2.000 lei in buzunar. A urmat o sarja a procurorilor DNA, dotati cu catuse si acompaniati de mascati. Dincolo de condamnarea pentru luare de mita, i-a fost ridicat si dreptul de a mai profesa. Masura extrem de oportuna pentru clinicile din strainatate unde romanii trebuie sa mearga acum spre a-si trata boala de netratat astfel in tara lor. Se pare ca tocmai acesta a fost si scopul ascuns al operatiunii. Dezvoltarea unui sistem medical romanesc intr-un anumit domeniu crea o

concurenta nedorita preacinstiilor nostri aliati occidentali. Motiv pentru care au tinut sa ne aminteasca faptul ca toti trebuie sa fie egali in fata legii. Inclusiv bolnavii romani in fata legilor 'medicinii de piata'.

Aceasta nefericita intamplare mi-a amintit o alta, implicandu-l pe un mare profesor de oncologie de la Viena, in ingrijirea caruia ma aflam de mai multi ani. Vara trecuta a decis sa nu mai vina in Romania unde acorda lunar consultatii si aplica tratamente bolnavilor de cancer. Motivul? DNA! L-am intrebat daca procurorii DNA l-au acuzat de ceva. A raspuns ca nu, dar in schimb l-au acuzat pe un cunoscut chirurg roman pe care il pretuia mult, pentru un asa-zis abuz in serviciu constand in achizitionarea unor echipamente la preturi mai mari decat 'pretul real'. Prin 'pret real' intelegandu-se, spre uimirea si revolta amintitului oncolog, nu pretul tranzactiei (adica pretul stabilit pe piata) ci pretul calculat in binom de 'comitetul de stat pentru preturi' al DNA. 'Stiu ca pacientii romani, pe care am dorit sa ii ajut, vor avea mult mai mult de cheltuit venind la Viena daca vor sa beneficieze de serviciile mele, dar sunt prea batran ca sa imi asum riscul de a lucra intr-un mediu atat de toxic' - mi-a marturisit distinsul profesor.

Rezulta ca pedepsirea unor fapte de coruptie mai mult sau mai putin inventate, spre gloria nepieritoare a DNA, produce pagube mai mari decat ar fi produs faptele respective, in masura in care ar fi fost adevarate. Slava DNA! Moarte coruptilor!

De ce un 'corupt' condamnat la doi ani de inchisoare sa nu poata fi gratiat, in timp ce un hot condamnat la cinci ani sa poata fi, ramane un mister pierdut in negura gandirii formatorilor de opinie care isi varsa veninul pe oriunde apuca. Cinci este, totusi, mai mult decat doi, iar numarul anilor de pedeapsa masoara gravitatea infractiunii comise, indiferent de obiectul ei.

O minima deslusire mi-a venit din partea unui alt penal, care a fost director la firma unui mare 'mogul' de media, in prezent aflat el insusi in detentie. Acest domn mi-a prezentat lista vulturilor mai mult sau mai putin plesuvi ai mass-media, care ne moralizeaza zilnic de pe ecranele televizoarelor, denuntandu-i pe toti cei care vor clementa pentru corupti si plang de mila lor, si carora domnul in cauza le-a platit la sacosa zeci de mii de euro scutiti de taxe si impozite.

'Adica i-ati mituit!' – i-am spus eu. 'Nu' – mi-a raspuns, 'caci nu erau functionari publici ci jurnalisti. A primi bani pentru a minti si a manipula opinia publica nu este o infractiune'; 'Atunci de ce v-au condamnat pe dumneavoastra?' – l-am intrebat. 'Pentru delapidare'. 'Cum asa? Doar nu ati bagat bani in buzunarul dvs., ci i-ati dat jurnalistilor; iar asta la ordinul patronului!' - am continuat sa ma mir. 'Asa este, dar ordinul a fost verbal si nu a putut fi dovedit, iar recunoasterea patronului nu a fost luata in considerare intrucat se urmarea punerea mea sub acuzare ca mijloc de presiune in vederea stoarcerii unor denunturi pe care nu am acceptat sa le inventez'. – a conchis interlocutorul meu, condamnat in cele din urma la un total de cativa zeci de ani de puscarie, fara sa fi bagat un ban in buzunarul propriu. Un practicant al coruptiei pro bono, probabil ca hobby (sic!), ai carui copii minori il cheama sa vina acasa din 'delegatia' in tari indepartate in care le-a spus ca se gaseste, pentru a nu ii traumatiza prin divulgarea motivului real al absentei sale din familie.

Cineva ar putea zice ca numarul anilor de inchisoare mentionat anterior ar fi nereal. Catusi de putin. Codurile noastre penale permit orice si tocmai de aceea ar fi pacat sa fie schimbate (sic!). Pot da, astfel, exemplul unui amarat de hot de gaini care a primit vreo doisprezece ani de inchisoare pentru furtul catorva zburatoare de la vecini. Judecatorii au decis ca fiecare pasare furata reprezinta o infractiune distincta. Dupa care, potrivit legii, pentru furtul uneia au aplicat o pedeapsa, la care au adaugat cate o treime din durata acesteia pentru fiecare din celelalte. **Asa s-a ajuns ca in Romania media duratei de detentie sa fie de sapte (!!!) ori mai mare decat in restul Europei. Pana la revizuirea generala a regimului sanctionatoriu in sensul alinierii la conceptia practica europeana, o lege a gratierii colective care sa reduca o parte a pedepselor in curs de executare ar fi o solutie.** I se opun insa tocmai cei care in strada cer Romania 'ca afara'. Ghinion! Hotul de gaini ar fi putut fi gratiat, caci a fi gainar e una, iar corupt alta, dar lungimea pedepsei se pare ca il va descalifica de la liberare. Statul ii va suporta in continuare sejurul pe o durata de circa un an pe cap de gaina ouatoare.

Judecatorul Stan Mustata (acestuia ii pomenesc numele intrucat cazul sau a fost facut deja public) este insa 'corupt'. Aceasta in ciuda declaratiei fostului presedinte Basescu care a povestit (si povestea inregistrata in secret a fost strecurata in presa) cum in chiar biroul sau sefii procuraturii si ai serviciilor secrete au planuit sa il elimine

dintr-un complet de judecata care trebuia apoi sa lichideze un adversar politic evident condamnat inainte de inceperea procesului. Sarmanul judecator a fost ridicat de la usa salii de judecata, incatusat, tarat prin fata presei excitate de mirosul sangelui si in urma trimis la inchisoare pentru o pretinsa luare de mita 'dovedita' cu inregistrari ale unor convorbiri care, pentru o minte normala sau pentru un tribunal de buna credinta, nu puteau avea nici o relevanta penala. Inlocuit oportun prin judecatoarea Camelia Bogdan (in prezent exclusa din magistratura pentru fapte asimilate coruptiei) a lasat locul unui complet de judecata care a dus in spatele gratiilor un lot... necesar de 'corupti'.

Ar putea fi oare declaratia basesciana un motiv suficient pentru revizuirea proceselor de asa-zisa coruptie carora le-au cazut victima nefericitul judecator si cei pe care el se pare ca refuzase sa ii condamne pe nedrept? Greu de spus. Se vor opune, desigur, cei care ar trebui sa deconteze cu propria libertate costurile participarii la o asemenea marsavie judiciara. Oricum, astfel de procese iau timp, iar pe durata lor victimele justitiei selective vor sta in detentie. Gratierea ar oferi o iesire, dar cum sa ii gratiem pe corupti? Pana la revizuirea eventuala a procesului sau, Stan Mustata ramane ca a luat mita.

Inca si mai dramatica este soarta fostului senator O.I. Nimic altceva decat o treapta a esafodului pe care trebuia urcat serviciul de informatii al Ministerului de Interne; cel din urma nu doar rival al SRI ci si detinator a numeroase data compromitatoare privind afacerile societatilor comerciale folosite ca acoperire de catre acesta. Omul a fost condamnat pentru trafic de influenta, chipurile primind bani spre a-l salva pe un om de afaceri de urmarirea ANAF. In context trebuie aratat ca senatorul era protejat impotriva dreptei condamnari penale de catre prietenii sai din Ministerul de Interne /DIPI cu care intretinea relatii 'neprincipiale' ... de baut si care il 'deparazitau' de microfoanele urmaritorilor.

Baza condamnarii a fost un denunt, un flagrant si o inregistrare cu camera ascunsa. Denuntul il avea ca autor pe un consilier al senatorului, prins cu ocaua mica si pus sa isi plateasca ramanerea in libertate prin ingroparea sefului sau. 'Flagrantul' consta in gasirea unei importante sume de bani asupra zisului consilier aflat la o masa de la care, insa, senatorul lipsea. (In timpul procesului DNA nu a prezentat filmul 'flagrantului' pretinzand ca nu il are. Acest film a aparut, insa, ulterior la o emisiune tv dedicata faptelor de vitejie ale DNA, prezentat de catre insusi procurorul de caz. Telespectatorii, necunoscand figura condamnatului, au fost convinsi ca si el se afla printre cei surprinsi asupra faptului de a manca si bea impreuna cu cineva in imposibilitate de a justifica banii din buzunar). In fine, in inregistrarea video senatorul putea fi vazut in compania aceluiasi consilier si auzit spunand ca nu intelege ce tot ii indruga el si ca spera ca acesta nu s-a bagat in vreo prostie. Suficient pentru incarcerarea timp de cinci ani a senatorului si lasarea in libertate a consilierului denuntator. Proba cu detectorul de minciuni nu a fost admisa, caci sentinta fusese deja data. Cum sa fie, deci, gratiat un asemenea corupt odios? Moarte coruptului! 'Senatorul si ai lui sunt calaii neamului!!'

Cam in spiritul acestor lozinci amintind tragic retorica antiburgheza a bolsevismului anilor 1950, imi spunea o prietena, ca discuta colegii sai, angajati pe salarii generoase la o multinationala foarte profitabila, pe marginea informatiei ca un senator a propus 'gratierea coruptilor'. Respectivii ignorau, desigur, imprejurarea ca gratierea se refera la pedeapsa expimata in ani de inchisoare iar nu la fapte sau la faptuitori. Singura idee care se putea desprinde era ca 'politicienii corupti' (de ce numai politicienii?) trebuie striviti, torturati, exterminati. Oare ce le va fi tulburat spiritul acelor oameni cu familii, cu parinti si copii, pentru care siguranta zilei de maine nu este nici o problema, incat sa fie dominati de asemenea porniri primitive? Ce vor fi crezut ei ca ar fi realizat maret daca acei 'politicienii corupti' nu ar fi existat? Ce vor fi fost ei opriti sa cladeasca din cauza acelei 'politici corupte'?

Fara indoiala ca respectivii indignati si multi altii ca ei, habar nu aveau ca in Romania poti fi condamnat la inchisoare si pentru o simpla intentie si aceea doar presupusa? Cateva citate dintr-o sentinta judecatoareasca de condamnare pot sa ii edifice pe toti cei care inca mai vor sa afle si sa inteleaga inainte de a judeca.

Astfel, cu referire la fapte de coruptie, judecatorii au afirmat ca infractiunea de luare de mita 'se consuma in viitor' astfel incat este suficient ca inculpatul sa fi acceptat foloase materiale in schimbul indeplinirii atributiilor sale de serviciu intr-un anume fel, chiar daca nu a facut nimic concret in acest sens si nu a primit nici un fel de folos. Sa fie oare un asemenea rationament valabil chiar si atunci cand 'acceptarea' a fost facuta in gluma, din greseala sau din dorinta de a evita un refuz brutal? Se pare ca da.

Mai mult chiar, au fost pronuntate condamnari inclusiv cand acceptarea nu era dovedita. Citez din nou: 'Este adevarat ca cel care a cumparat influenta nu a spus 'va voi plati pentru asta cutare suma de bani' iar vanzatorul influentei nu a spus 'sunt de acord', dar se stie ca infractorii vorbesc intre ei in limbaj confidential (adica cifrat)'. Instanta nu s-a simtit obligata sa prezinte cifrul, suficienta fiind prezumtia ca o persoana inclupata de DNA nu poate fi decat vinovata. In speta, agentul provocator audiat ca martor, la intrebarea daca a oferit inculpatului bani in schimbul influentarii unor terti, a raspuns edificator: 'a inteles dansul!'

A urmat o condamnare de patru ani cu executare. Ce conteaza ce a inteles omul? Cu siguranta ceva rau intrucat cu siguranta este 'corupt' (sic!). Si atunci cum sa gratiezi asemenea 'criminal'?

Cu 2000 de ani in urma, pe cand abia se nastea lumea care acum se stinge, multimile mintite de farisei ii cereau lui Pilat din Pont sa il elibereze pe talharul Barabas si sa il crucifice pe Iisus 'corupatorul' vechilor traditii. Tot astfel, o masa manipulata care nu isi mai gaseste sensul vietii decat in revarsarea frustrarii transformata in ura asupra asa-zisilor 'corupti', se opune astazi unui act de clementa, fara sa observe ca aceia care au furat cu autostrada, au devalizat bugetul statului, au ucis ramuri economice intregi sau au distrus macro-echilibre sociale si economice, nu sunt in inchisori, ori daca sunt, sunt pentru 'gainarii' pe care uneori nici macar nu le-au comis. Ca printre 'coruptii' din puscarii se afla nevinovati sau persoane asupra vinovatiei carora, ca urmare a proceselor inechitabile la care au fost supusi, nu exista nici o certitudine, este deja fapt dovedit. Pentru un om demn de numele acesta, dar mai ales pentru un om care se proclama adept al democratiei si sustinator al statului de drept, scoaterea unui singur nevinovat din temnita merita pretul gratierii tuturor vinovatilor. Noi nu avem de a face insa cu asemenea oameni, ci cu bestii ipocrite care nu inteleg ca lumea nedreptatii, atat de draga lor, este condamnata la moarte prin insusi actul neomenirii lor, asa cum urcarea pe cruce a lui Iisus a pus capat lumii care l-a condamnat.

In ceea ce ma priveste, problema gratierii nu se pune. Nu poti ierta pe cineva care nu a comis nici o fapta penala. Cei care au nevoie de clementa sunt procurorii si judecatorii care au pronuntat o sentinta de condamnare fara a fi avut nici macar o singura proba legala si concludenta si fara a fi acceptat administrarea vreunei cereri solicitate de catre aparare. Eu unul i-am gratiat. Ramane ca si Dumnezeu sa ii ierte, daca o putea. In caz contrar, pentru pacatul lor, potrivit Scripturii, vor ramane sa plateasca inclusiv copiii lor pana la a doua si a treia generatie.

P.S. Potrivit Dex prin coruptie se intelege orice abatere de la lege, morala sau datorie. Legea penala romana nu defineste nicaieri termenul 'coruptie'.